

Cíl: Dojet!

Středa 25. 1. 2006

Po noční etapě dojel jako první do cíle Radek Havrda se svými aljašskými husky - 45 kilometrů ujel za 2 hodiny a 28 minut, za ním pak s půlhodinovými odstupy další závodníci. Poslední se vracejí z trati promrzlí organizátoři - mají před sebou sotva pár hodin na to, aby se zahřáli a odpočinuli si - v deset se opět startuje. Řidiči třech skútrů neodpočívají téměř vůbec - na hřebenech sílí vítr, a tak neustále projíždějí tratě, aby byly pro psí spřežení sjízdné.

Je deset hodin a po dvou minutách startuje všech 62 musherů na dnešní etapu dlouhou 89 a 69 kilometrů. Letos je premiéra - spřežení přejedou přes hřeben kolem Masarykovy chaty přes státní hranici a na polské straně v hlubokých lesích Bystřických hor najedou několik desítek kilometrů. Pak se znovu vyšplhají na hřeben Orlických hor a vrátí se domů.

Na hřebenech je kruté počasí - teploty hluboko pod nulou posiluje bouřlivý vítr a mete do tváří těm, kteří se odvážíli mu postavit, oblaka zmrzlého sněhu. V některých úsecích se musherů krčí za saněmi, aby se mohli vůbec nadechnout. Ale když zvednou hlavu, září nad tím vším slunce - jak řekla jedna z účastnic závodu: „I peklo může být krásné!“

Navzdory podmínkám nebyla nouze ani o veselé příhody. Janu Ochozkovi, který startoval se čtrnácti psy, se přetrhla hlavní šňůra před prvními dvěma tahouny u saní - dvanáct psů radostně dezertovalo v oblacích sněhu a Jan si pár set metrů vyzkoušel, jak se jezdí se spřežením dvou psů (jeho přehající dvanáctku mu

Desátý a nejtěžší Šediváčkův long

Rtuť teploměru za oknem Kristýny, penzionu, který se má stát za několik dní základnou a dočasným domovem 62 musherů z deseti zemí světa, se zastavuje na značce ukazující jeden stupeň nad nulou.

Ale voda z tajícího sněhu kapající na parapet může uvnitř příliš neznepekokuje - sněhu je všude dost a předpověď na další dny, kdy má odstartovat desátý Šediváčkův long, slibuje teploty mnohem nižší. Těch několik mužů sedících zatím v téměř prázdném penzionu pracuje na posledních přípravách dnes již legendárního závodu psích spřežení, závodu, jenž nemá ve střední Evropě obdoby.

Úterý 24. 1. 2006 večer

Deštné v Orlických horách je schováno pod metrem sněhu a teplota klesá pod dvacet stupňů pod nulou - prostě

ideální podmínky pro start závodu psích spřežení. Dnes začíná noční etapou Šediváčkův long 333 (o celkové délce 333 kilometrů), na který se přihlásilo pět musherů, od zítřka startuje i závod na 222 kilometrů, na který nastoupí 57 závodníků ve čtyřech kategoriích psích spřežení a ve dvou kategoriích skijeringu - běžkaře se psem.

A už je tu slavnostní zahájení a za svitu pochodní vyráží do kruté zimy pět odvážlivců se svými psy. Ale nebudou na trati sami - na osamělých vartách podél hřebene hor na ně čeká několik desítek obětavých lidí, kteří budou do doby,

než kolem nich projede poslední závodník, bdít nad jejich bezpečností.

INZERCE

Povinná výbava

(7 kg na psa, maximálně 70 kg):

- botičky pro psy - 4 ks na psa, ● krmivo pro psy - 1 kg na psa, ● náhradní postroje 2 ks, ● náhradní obojek 2 ks, ● náhradní šňůry kompletní dle velikosti spřežení, ● misky, ● lékárnička, ● vaříč + hrnec s objemem 1 litr na psa, ● pro všechny ohařovité psy oblečky, ● vak na saně s transportním místem pro 2 psy (spřežení nad 6 psů), pro 1 psa (spřežení do 6 psů), ● stake out, ● jídlo pro mushera 2 kg, ● kompletní náhradní oblečení pro mushera, ● stan nebo celta, ● spacák, karimatka, ● orientační pomůcky - mapa, kompas nebo GPS, ● osobní doklady - pas, ● dobrá čelovka se svítivostí min. 5 hodin + náhradní baterie, ● vázací šňůra min. 3 m dlouhá, ● saně musí být vybaveny funkční brzdou, brzdicí dečkou, pojistnou šňůrou a dvěma kotvami, (spřežení nad 6 psů), jednu kotvou (spřežení do 6 psů).

na trati chytil musher Jan Čeppek a dostal za to cenu fair play). Jeden z rakouských závodníků s sebou vzal pro psy svačinku ve formě lojových koulí obsahujících všechny možné psí dobroty; pro sebe přibalil dobré klobásky. Dopadlo to tak, že psi snědli klobásky a musherovi nezbylo než ochutnat lojové koule.

Během večera pomalu dojíždějí do cíle poslední závodníci. Většina z nich strávila na stezce víc než sedm hodin a cílem mnohých už není umístit se v závodu, ale prostě jen - dojet. V osm večer je stále ještě na trati patnáct spřežení, organizátoři bedlivě sledují jejich průjezdy kolem jednotlivých kontrol. Nebezpečí, že by na stezce někdo zmrzl, je však velmi nepravděpodobné - psi jsou na zimu zvyklí a vybavení od přírody (nejlépe pracují v teplotách kolem minus 20 °C), musherů jsou trénováni pro přežití a musí sebou vézt povinnou výbavu pro případ bivaku. Tato výbava je pečlivě

kontrolována a bez ní není musher vpuštěn na trať (jeden ze zahraničních závodníků byl z Šediváčkova longu diskvalifikován právě proto, že tuto výbavu neměl). A co s sebou vlastně musher v saních vozí? Není toho málo jak vidíte v tabulce vlevo.

Během dnešní etapy, podle musherů nejtěžší v historii Šediváčkova longu, odstupuje ze závodu 22 závodníků. V bodech trasy zvaných K.O. si krátí předepsanou vzdálenost etapy a vracejí se domů na Kristýnu. V závodu mohou pokračovat i nadále, ale už bez nároku na umístění, v tzv. turistické kategorii, kde si každý volí délku a náročnost denní etapy podle schopností svých a svých psů. Večer je jindy hučící bar horského penzionu poloprázdný - musherů, kteří vydrží téměř všechno, usnuli únavou zachumlání do spacáků ve všech koutech Kristýny. Jejich psi, opatření a nakrmení, spí už dávno.

Čtvrtek 26. 1. 2006

V deset hodin startují ti, kteří jsou schopni v závodu pokračovat, na 35 a 83 km s cílem na bivaku - mushery a jejich psy čeká studená noc ve sněhu. Dnešní etapa vede pouze po české straně hřebene Orlických hor. Trať jsou projety pouze skútry (rolba sem nemá přístup) a jejich povrch je místy těžko sjízdný. Navátý sníh se střídá s šikmými ledovými plotnami, na kterých saně ujíždějí, takže dvounozí i čtyřnozí závodníci mají plné ruce a nohy práce vůbec se na stezce udržet. Po příjezdu na bivak - louku nedaleko horské samoty Souvlavní - parkují musherů svá spřežení pod stromy, uvazují psy na stake-

outy, vaří večeri pro ně i pro sebe a chystají se na noc. Na bivak nemají přístup pomocníci (doghandlers), každý musher si musí vše udělat zcela sám. Je třeba postavit stan nebo vyhrabat záhrab, ale to už je pro některé unavené závodníky nad jejich síly.

Pátek 27. 1. 2006

Noc je poměrně teplá (-14 °C), ale fouká ledový vítr, takže bivak nepatří k nejlépeším - kdo nelenil a záhrab si udělal, alespoň trochu se vyspal - zde opravdu platí: „Jak si kdo ustele, tak si lehne.“ Ráno v osm už mají všichni sbaleno a po dvou minutách startují na dnešní etapu dlouhou 77 a 87 kilometrů. Musherů stoupají zpět na hřeben Orlických hor až k Masarykově chatě, kde otáčejí svá spřežení do Polska, kde je čeká 40kilometrový úsek pustinou bez turistů a běžkařů. Vítr dnes není tak silný ani studený jako v před-

Tratě byly projety pouze skútry

chozích dnech, svítí slunce, a tak jsou unavení musherů odměněni nádhernými výhledy přes Polsko až na Kralický Sněžník a hřebeny Jeseníků.

Etapa probíhá bez zvláštních příhod, všichni se už těší na večer, který je dnes pojat jako oslava jubilejního desátého ročníku. Jsou rozdány ceny závodníkům, kteří se účastní Šediváčkova longu nejdéle, a nechybí zábava s kapelou.

Sobota 28. 1. 2006

Na poslední etapu startují spřežení od deváté ráno za příjemných -19 °C. Na hřebenech je mnohem tepleji a také daleko lidnatěji než v předchozích dnech - do hor vyrazili běžkaři, kteří dnes mají poslední možnost zhlédnout výjimečnou podívanou, jakou skýtá závod psích spřežení. Trať je zmrzlá, a tak dnešních 39 kilometrů nepředstavuje pro závodníky žádný problém. Později při průjezdu cílem mají všichni bez rozdílu úžasný pocit, že to opravdu dokázali a že za těch pět dní ujeli se svými psy 222, v případě Šediváčkova longu prodlouženého o noční etapu dokonce 343 kilometrů.

Poděkování

Na tomto místě je třeba poděkovat všem, kteří se na organizaci tohoto závodu podíleli, nebo jeho konání umožnili - bez nich by Šediváčkův long nebyl. Je to závod v Evropě výjimečný a můžeme být pyšní, že jsme něco takového dokázali zorganizovat právě u nás. Naše malá země uprostřed Evropy má navzdory své velikosti mnohá NEJ a Šediváčkův long, jak si troufám tvrdit, k těmto NEJ určitě patří. *Miroslav Kubeček*